

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

தேவனின் மகிமையில் கவனம் செலுத்துங்கள்!

நாடுகடத்தப்பட்டவர்கள் திரும்பிய இரண்டாம் ஆண்டில், அவர்கள் ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டத் தொடங்கினர். இது அஸ்திவாரத்துடன் தொடங்கியது.

ஆலயத்தை கட்டுபவர்கள் அஸ்திவாரம் போட்டு முடித்ததும் பெரும் கொண்டாட்டம். எக்காளங்கள் மற்றும் சங்குகளின் இசை, மகிழ்ச்சியான பாடலுடன் இருந்தது. இந்த “கொண்டாட்டத்தில் ஏதோ விசித்திரம் இருந்தது.”

எஸ்ரா 3:11-13, கர்த்தர் நல்லவர், இஸ்ரவேலின்மேல் அவருடைய கிருபை என்றுமுள்ளது என்று அவரைப் புகழ்ந்து துதிக்கையில், மாறிமாறிப் பாடினார்கள்; கர்த்தரைத் துதிக்கையில், ஜனங்கள் எல்லாரும் கர்த்தருடைய ஆலயத்தின் அஸ்திபாரம் போடப்படுகிறதினிமித்தம் மகா கெம்பீரமாய் ஆரவாரித்தார்கள். 12. முந்தின ஆலயத்தைக் கண்டிருந்த முதிர்வயதான ஆசாரியரிலும்,

லேவியரிலும், பிதாக்கள் வம்சங்களின் தலைவரிலும் அநேகர் இந்த ஆலயத்துக்குத் தங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக அஸ்திபாரம் போடப்படுகிறதைக் கண்டபோது, மகா சத்தமிட்டு அழுதார்கள்; வேறே அநேகம்பேரோ கெம்பீர சந்தோஷமாய் ஆர்ப்பரித்தார்கள். 13. ஜனங்கள் மகா கெம்பீரமாய் ஆர்ப்பரிக்கிறதினால் அவர்கள் சத்தம் வெகுதூரம் கேட்கப்பட்டது; ஆனாலும் சந்தோஷ ஆரவாரத்தின் சத்தம் இன்னதென்றும், ஜனங்களுடைய அழுகையின் சத்தம் இன்னதென்றும் பகுத்தறியக் கூடாதிருந்தது.

- சத்தமாக அழுது கொண்டிருந்த மூத்த தலைமுறை.
- இளைய தலைமுறையினர் குதூகலித்தனர்.

ஏன்?

ஏனென்றால் பழைய தலைமுறையினர் கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்.

அவர்கள் "நல்ல பழைய நாட்களை" மீண்டும் வாழ்கிறார்கள். இந்த மக்கள் எருசலேம் ஆலயத்தை நினைவில் கொள்ள முடியும்.

புனரமைக்கப்பட்ட ஆலயம் எப்படி இருக்கும் என்பதை விட அது எவ்வளவு அழகாக இருந்தது. இந்த கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்து அழுவது என்பது தவறானது.

தீர்க்கதரிசிகளான ஆகாய் மற்றும் சகரியா ஆகியோரின் தூண்டுதலின் பேரில், ஆலயம் கட்டி முடிக்கப்படும். ஆலயம் கட்டி மக்கள் கொண்டாடும் போது கண்ணீரும் இல்லை.

ஏன்?

தீர்க்கதரிசிகள் சிந்தனைப் பிழையைத் திருத்திக் கொண்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஒரு கணம் யோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்த மூத்தவர்கள் ஆலயத்தை அதன் கடைசி நாட்களில் மட்டுமே பார்த்திருக்க முடியும், அது அழிக்கப்படுவதற்கு சற்று முன்பு. இந்தக் ஆலயத்தை கடைசியாகப் பார்த்தபோது இந்த மூத்தவர்கள் மிகவும் இளமையாக இருந்திருப்பார்கள். நம்முடைய கர்த்தருடைய சீஷர்கள் ஏரோதின் ஆலயத்தின் அழகைக் கண்டு வியந்ததைப் போலவே, அவர்கள் அதன் தோற்றத்தால் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.:

Now as Jesus was going out of the temple courts, one of his disciples said to Him.

மாற்கு 13:1, அவர் தேவாலயத்தை விட்டுப் புறப்படும்போது, அவருடைய சீஷர்களில் ஒருவன் அவரை நோக்கி: போதகரே, இதோ, இந்தக் கல்லுகள்

**எப்படிப்பட்டது! இந்தக் கட்டடங்கள் எப்படிப்பட்டது!
பாரும் என்றான்.**

அதன் கடைசி நாட்களில், ஆலயம் வழிபாடு மிகவும் சீரழிந்திருந்ததை நாம் அறிவோம்.

அப்படியானால், "நல்ல பழைய நாட்கள்" பற்றி என்ன "நல்லது"?

"நல்லது" என்று சொல்லக்கூடிய ஒரே விஷயம் அது ஒரு அழகான கட்டிடம்.

யூதர்கள் ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டுகிறார்கள் என்று "தேசத்தின் மக்கள்" கேள்விப்பட்டு தங்கள் உதவியை வழங்குகிறார்கள். அவர்களும் இஸ்ரவேலின் தேவனை வணங்குகிறார்கள். இந்த மக்கள் இஸ்ரவேலின் தேவனை வணங்கினால், அது ஒரே உண்மையான தேவனாக இல்லாமல் பல கடவுள்களில் ஒன்றாக மட்டுமே இருக்கும் என்பதை யூதர்கள் அறிவார்கள்..

எஸ்ரா 6:14-18, அப்படியே யூதரின் மூப்பர் கட்டினார்கள்; தீர்க்கதரிசியாகிய ஆகாயும் இத்தோவின் குமாரனாகிய சகரியாவும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லிவந்தபடியினால் அவர்களுடைய காரியம் கைகூடிவந்தது; அவர்கள் இஸ்ரவேலின் தேவனுடைய கட்டளைப்படியேயும், கோரேஸ், தரியு,

பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய அர்தசஷ்டா
 என்பவர்களுடைய கட்டளைப்படியேயும் அதைக்கட்டி
 முடித்தார்கள். 15. ராஜாவாகிய தரியு அரசாளுகிற
 ஆறாம் வருஷம் ஆதார் என்னும் மாதம்
 மூன்றாந்தேதியிலே அந்த ஆலயம் கட்டி முடிந்தது. 16.
 அப்பொழுது இஸ்ரவேல் புத்திரரும், ஆசாரியரும்,
 லேவியரும், சிறையிருப்பிலிருந்து வந்த
 மற்றவர்களும், தேவனுடைய ஆலயப்
 பிரதிஷ்டையைச் சந்தோஷமாய்க்
 கொண்டாடினார்கள். 17. தேவனுடைய ஆலயத்தின்
 பிரதிஷ்டைக்காக நூறு காளைகளையும், இருநூறு
 ஆட்டுக்கடாக்களையும், நானூறு
 ஆட்டுக்குட்டிகளையும், இஸ்ரவேல்
 கோத்திரங்களுடைய இலக்கத்தின்படியே, இஸ்ரவேல்
 அனைத்தின் பாவநிவாரணபலிக்காகப் பன்னிரண்டு
 வெள்ளாட்டுக்கடாக்களையும் பலியிட்டு, 18.
 மோசேயின் புஸ்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறபடியே,
 அவர்கள் எருசலேமிலுள்ள தேவனுடைய
 ஆராதனைக்கென்று ஆசாரியரை அவர்கள்
 வகுப்புகளின்படியும், லேவியரை அவர்கள்
 முறைவரிசைகளின்படியும் நிறுத்தினார்கள்.

ஆலயம் மகிழ்ச்சியுடன் அர்ப்பணிக்கப்பட்டதால், அவர்கள் பஸ்காவைக் கொண்டாடியதால், ஒரு பெரிய கொண்டாட்டம் இருந்தது.

எஸ்ரா 6:22, புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையை ஏழுநாளாகச் சந்தோஷத்துடனே ஆசரித்தார்கள்; கர்த்தர் அவர்களை மகிழ்ச்சியாக்கி, அவர்கள் கைகளை இஸ்ரவேலின் தேவன் என்னும் தேவனுடைய ஆலயத்தின் வேலையிலே பலப்படுத்தத்தக்கதாய் அசீரியருடைய ராஜாவின் இருதயத்தை அவர்கள் பட்சத்தில் சார்ந்திருக்கப்பண்ணினார்.

இந்த முறை அழகை இல்லை.

அதிகாரம் 6 மற்றும் 7 முடிய ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இந்த இடைவெளியில்தான் பெர்சியாவில் எஸ்தர் புத்தகத்தில் சித்தரிக்கப்பட்ட நாடகம் நடைபெறுகிறது. இந்த நேரத்தில்தான் அர்தசஷ்டா ஒரு ஆணையை வெளியிட்டார், யூதர்கள் எருசலேம் சுவர்கள் மற்றும் நகரத்தின் மீது தொடர்ந்து வேலை செய்ய தடை விதித்தார்.

எழுபது ஆண்டுகளாக, யூதாவின் தெற்கு ராஜ்யம் பாபிலோனுக்கும் பின்னர் பெர்சியாவிற்கும் அடிமைத்தனமாக இருந்தது. தெய்வீகப் பரிசுத்தர்கள்

வாக்குறுதியின் தேசத்திற்குத் திரும்புவதற்கு
ஏங்கினார்கள், அது நடந்துள்ளது.

சங்கீதம் 137:1-9, பாபிலோன் ஆறுகள் அருகே
நாங்கள் உட்கார்ந்து, அங்கே சீயோனை நினைத்து
அழுதோம். 2. அதின் நடுவிலிருக்கும்
அலரிச்செடிகளின்மேல் எங்கள் கின்னரங்களைத்
தூக்கிவைத்தோம். 3. எங்களைச் சிறைபி டித்தவர்கள்
அங்கே எங்கள் பாடல்களையும், எங்களைப்
பாழாக்கினவர்கள் மங்கள கீதத்தையும் விரும்பி:
சீயோனின் பாட்டுகளில் சிலதை எங்களுக்குப்
பாடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். 4. கர்த்தரின்
பாட்டை அந்நியதேசத்தில் நாங்கள் பாடுவதெப்படி?
5. எருசலேமே, நான் உன்னை மறந்தால் என்
வலதுகை தன் தொழிலை மறப்பதாக. 6. நான்
உன்னை நினையாமலும், எருசலேமை என்
முக்கியமான மகிழ்ச்சியிலும் அதிகமாக
எண்ணாமலும்போனால், என் நாவு என்
மேல்வாயோடு ஒட்டிக்கொள்வதாக. 7. கர்த்தாவே,
எருசலேமின் நாளில் ஏதோமின் புத்திரரை நினையும்;
அவர்கள்: அதை இடித்துப்போடுங்கள்,
அஸ்திபாரமட்டும் இடித்துப்போடுங்கள் என்று
சொன்னார்களே. 8. பாபிலோன் குமாரத்தியே,

பாழாய்ப்போகிறவளே, நீ எங்களுக்குச் செய்தபடி உனக்குப் பதில் செய்கிறவன் பாக்கியவான். 9. உன் குழந்தைகளைப் பிடித்து, கல்லின்மேல் மோதியடிக்கிறவன் பாக்கியவான்.

எஸ்ரா விவரிப்பது போல, இந்தத் திருப்பலியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்?

மனிதனைப் பற்றி நாம் நிச்சயமாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

வாக்குறுதி மற்றும் ஆசீர்வாதத்தின் தேசத்திற்குத் திரும்புவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தபோது, வெறும் 50,000 யூதர்கள் அவ்வாறு செய்யத் தேர்ந்தெடுத்தனர்..

எஸ்ரா 6 மற்றும் 7 க்கு இடைப்பட்ட 60 வருட காலப்பகுதியில் நடைபெறும் எஸ்தரின் புத்தகம், பின் தங்கியிருக்கத் தேர்ந்தெடுத்த பல யூதர்களைப் பற்றியது.

இது குறிப்பாக ஊக்கமளிப்பதாக இல்லை.

ஆனால் திரும்பிச் சென்ற அந்த பக்தியுள்ளவர்களும் கூட "அலைந்து திரிவதற்கு வாய்ப்புள்ளது." 3 மற்றும் 4 அதிகாரங்களில் இருந்து, ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டுவதை நிறுத்துவதற்கு கொஞ்சம் எதிர்ப்பும் சிரமமும் தேவைப்பட்டது என்பதை நாம் காண்கிறோம்..

எஸ்ரா எருசலேமுக்குத் திரும்பும்போது, சில தலைவர்கள் தொடங்கி, பல யூதர்கள் தேசத்தின் மக்களுடன் திரும்பணம் செய்துகொண்டதை விரைவில் அறிந்துகொள்கிறார்.

எஸ்ராவின் சில நிகழ்வுகளை ஒரு மறுமலர்ச்சி என்று ஒருவர் பேசத் துணிந்தால், மறுமலர்ச்சி உண்மையில் குறுகிய காலமே என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.!

செருபாபேலுடன் முதலில் திரும்பியவர்களின் ஆரம்ப உற்சாகம் விரைவில் மங்கிப்போய், ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டும் பணியில் ஆகாய் மற்றும் சகரியா மக்களைத் திரும்பத் தூண்ட வேண்டியிருந்தது.

அடுத்த தலைமுறையினர் தங்கள் முன்னோர்களின் பாவங்களில் விரைவாக வீழ்வதையும் நாம் காணலாம்.

யூதர்கள் ஆலயம் கட்டுவதைத் தடுக்க முயன்ற அதே மக்களுடன் இணையத் தொடங்கினர்!

அவர்கள் தங்கள் எதிரிகளுக்கு மருமகன் ஆனார்கள், அவர்கள் முன்பு ஆலயம் கட்டுவதைக் கூட பகிர்ந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

திரும்பிய யூதர்கள் தங்கள் மூதாதையர்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நாம்

எதிர்பார்த்திருந்தால், நாம் சோகமாக
ஏமாற்றமடைகிறோம்.

தேவனை பற்றி நாம் நிச்சயமாக நிறைய
கற்றுக்கொள்ளலாம். மனிதர்களின் தோல்விகள் மற்றும்
நம்பிக்கையின்மை இருந்தபோதிலும்,
இறையாண்மையுள்ள மற்றும் அவரது உடன்படிக்கை
வாக்குறுதிகளுக்கு உண்மையுள்ள ஒரு தேவனை எஸ்ரா
புத்தகம் சித்தரிக்கிறது.

**எரேமியா 50:5, மறக்கப்படாத நித்திய
உடன்படிக்கையினால் நாம் கர்த்தரைச்
சேர்ந்துகொள்வோம் வாருங்கள் என்று சீயோனுக்கு
நேராய் முகங்களைத் திருப்பி, சீயோனுக்குப் போகிற
வழி எதுவென்று கேட்டு விசாரிப்பார்கள்.**

எரேமியாவின் இந்த தீர்க்கதரிசனம் பாபிலோனின்
அழிவைப் பற்றியது. இஸ்ரவேலும் யூதாவும் ஆதிக்க
சக்தியால் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர்.
சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்கள் பாபிலோனில் வெகு
தொலைவில் வாழ்ந்து, சீயோனை நினைத்து அழுதார்கள்.

தேவன் பாபிலோனின் வல்லமையை முறியடித்து,
அவர்களின் அனைத்து போலி கடவுள்களையும் வீழ்த்தும்
நாளில் தீர்க்கதரிசி முன்னறிவித்தார்..

சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலத்திற்குத் திரும்பும் நேரம் வரும்.

கடந்த காலத்திலிருந்து தங்கள் எதிர்காலத்தை வேறுபடுத்துபவர்கள் இரண்டு விஷயங்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

a) விசாரணையின் ஆவி

b) உறுதியின் ஆவி.

வார்த்தைகளுக்காக இந்த இஸ்ரவேலர்கள் அடையாளப்பூர்வமாக எழுதப்பட்டவை, நாங்கள் "மலையிலிருந்து மலைக்கு", அதாவது, ஒரு வகையான சிலை வழிபாட்டிலிருந்து மற்றொரு வடிவத்திற்கு, நாங்கள் ஓய்வெடுக்கும் இடத்தை மறந்துவிடும் வரை.

உயிரினத்திற்கு ஒரே ஒரு ஓய்வு இடம் மட்டுமே உள்ளது, அதுவே இயேசு கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனின் அன்பு, ஆன்மாவால் பிடிக்கப்பட்டு, ஓடிப்போய், ஒட்டிக்கொண்டு, நம்பப்பட்டது..

ஓய்வு பெற விரும்புபவர்கள் அதை தேவனிடம் காண வேண்டும்.

விசாரணையின் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் அழகான ஒன்று இருக்கும். விசாரிப்பவரின் முகமே ஒளிக்கிறது. அறிவியலின் தாகம் கொண்ட மனிதனின் ஆத்துமாவை

அறிவியலின் ஏதோ ஒரு புதிய பகுதிக்குள் அல்லது ஏதோ ஒரு புதிய மகிழ்ச்சிக்குள் நுழையத் துடிக்கும் மனிதனைக் கேட்கும் ஒரு மனிதனைப் போன்ற கண்களின் தூண்டுதல்..

ஓய்வு பெற விரும்புவர்கள் அதை தேவனிடம் காண வேண்டும்.

விசாரணையின் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் அழகான ஒன்று இருக்கும். விசாரிப்பவரின் முகமே ஒளிக்கிறது. அறிவியலின் தாகம் கொண்ட மனிதனின் ஆத்துமாவை அறிவியலின் ஏதோ ஒரு புதிய பகுதிக்குள் அல்லது ஏதோ ஒரு புதிய மகிழ்ச்சிக்குள் நுழையத் துடிக்கும் மனிதனைக் கேட்கும் ஒரு மனிதனைப் போன்ற கண்களின் தூண்டுதல்..

சீயோனுக்குப் போகும் வழியைக் கேட்பவர்களும் அந்த இடத்தை நோக்கியே இருக்க வேண்டும். விசாரணையின் உணர்வே தீர்மானம் மற்றும் உறுதிப்பாட்டின் ஆவியாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஏனென்றால், வழி பற்றிய விசாரணை உள்ளது, இது அனைத்தும் ஊகங்கள். முகத்திற்குப் பதிலாக முதுகைத் திருப்பிக் கொண்டு சீயோனுக்குச் செல்லும் வழியைப் பற்றிய கேள்வியும் கூட இருக்கலாம்.

There once was a rich young man who said to Jesus Christ. "What shall I do to inherit eternal life?"

But when the terrible words came, "Go and sell.... come and follow," then he went away sorrowful.

விசாரணை நடந்தது, ஆனால் எந்த முடிவும் இல்லை.
சீயோனுக்குச் செல்லும் வழியைக் கேட்டான், ஆனால் அவன் முகம் அந்த இடத்தை நோக்கி இல்லை.

இயல்பிலேயே, அனைவரும் சாத்தான், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்கள். தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கூட சிறைப்பிடித்த மாபெரும் பாபிலோன் அது!

கிறிஸ்துவின் விலைமதிப்பற்ற இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்ட திரளான மக்கள் இன்னும் இருளின் அதிகாரத்தின் கீழ் அடிமைத்தனத்தில் உள்ளனர்..

இப்போது, இஸ்ரவேல் ஆறுதலையும் நம்பிக்கையையும் கண்டது போல், பாபிலோனின் வல்லமை உடைக்கப்படும்போது வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்திற்குத் திரும்பும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்தது போல, பாவம் மற்றும் சாத்தானின் சக்தியிலிருந்து தப்பிக்க விரும்பும் ஒவ்வொரு பாவிக்கும் ஆறுதல் இருக்கிறது.

கிறிஸ்து பழைய பாம்பின் சக்தியை உடைத்துவிட்டார் என்ற இந்த பெரிய உண்மை. அவர்கள் கொடிய போரில் சந்தித்தனர். நரகத்தின் அனைத்து புரவலர்களும் அந்த

இருண்ட மற்றும் பயங்கரமான நேரத்தில் ஒன்றுசேர்ந்தனர், எங்கள் போர்களை எதிர்த்துப் போராட தேவன் அபிஷேகம் செய்த எங்கள் ஒரே சாம்பியன் அவர்கள் அனைவரையும் சந்தித்தார். வெற்றி சிறந்தார்!

அவர்கள் அவருடைய குதிங்காலை நசுக்கினார்கள், ஏனென்றால் அவர் தனது உடலை சிலுவையில் விட்டுவிட்டார், ஆனால் அவர் பரம எதிரியின் தலையை நசுக்கினார்.

"முடிந்தது" என்று அவர் கூக்குரலிட்டார், அவர் தனக்கு எதிராக அணிவகுக்கப்பட்ட சக்திகளை துண்டு துண்டாக உடைத்தார். பாபிலோன் அப்போதே தூக்கியெறியப்பட்டது!

சாத்தானின் பிணைப்பில் உள்ள நாம், ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தால் அவனை இன்னும் வெல்லலாம். ஆட்டுக்குட்டி தாமே அவரை ஜெயித்தார், அவருடைய பெரிய தியாகத்தை நம்புகிற அனைவரும் வெற்றியாளர்களை போல் வருவார்கள்.!

அவர் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதை சிறைபிடித்தார்!

அவர் சூழ்நிலையின் எஜமானர் மற்றும் அவரது எதிரிகளை அவர் முற்றிலும் வீழ்த்தினார்.

சாத்தானின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து தப்பிக்க விரும்பும் ஒவ்வொரு பாவியும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நபரின் நற்செய்தியிலிருந்து நம்பிக்கையுடன் இருக்கட்டும்.

தேவன் நம் பெரிய எதிரியை வென்றார்!

பாபிலோனின் அழிவே இஸ்ரவேலின் இரட்சிப்பு.

எரேமியா 50:4, அந்நாட்களிலும், அக்காலத்திலும் இஸ்ரவேல் புத்திரர் வருவார்கள்; அவர்களும் யூதா புத்திரரும் ஏகமாய் அழுது, நடந்துவந்து, தங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரைத் தேடுவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

மனிதர்களின் இதயங்கள் கர்த்தரை தேடும்போது, அவர்கள் எவ்வளவு அன்பானவர்களாக மாறுகிறார்கள் என்பது அற்புதம்!

இஸ்ரவேல் புத்திரரும் யூதா புத்திரரும் ஒருவரையொருவர் பிரிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ராஜா இருந்தார், அவர்கள் அடிக்கடி போரில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் சகோதரர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றாலும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொண்டனர்.

ஆனால் இப்போது, தேவன் அவர்களுடன் பழகத் தொடங்கும் போது, அவர்கள் தங்கள் தேவனை தேடத்

தொடங்கும் போது, அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நண்பர்களாகிவிடுகிறார்கள்!

தேவனுக்கு எதிரான நமது பகைமைக்காக நாம் மனந்திரும்பத் தொடங்கும் போது மனிதர்களுக்கு எதிரான நமது பகைகளை மறந்து விடுகிறோம்!

ஒரு மனிதன் தன் சகோதரனையும் அவனுடைய குற்றங்களையும் மன்னிக்க வேண்டிய நேரம் இது, அவனே கர்த்தரிடம் "என் குற்றங்களை மன்னியுங்கள்" என்று ஜெபம் செய்கிறான்.

எந்த ஒரு தேடுபவனும் கர்த்தரை காண முயன்றாலும், தன் இதயத்தில் தன்னை புண்படுத்திய எவருக்கும் விரோதமாக பகையை வளர்த்துக் கொண்டால் அது அவனுக்கு மிகப் பெரிய இடையூறாக இருக்கும்..

தேவனுடன் சமாதானத்தைக் காண ஏங்குபவர்கள் பலர் உள்ளனர், அவர்கள் முதலில் தங்கள் சக மனிதர்களுடன் சமாதானம் செய்யாவிட்டால் ஒருபோதும் சமாதானம் செய்ய மாட்டார்கள்.

Matthew 5:23-24, ஆகையால், நீ பலிபீடத்தினிடத்தில் உன் காணிக்கையைச் செலுத்த வந்து, உன்பேரில் உன் சகோதரனுக்குக் குறை உண்டென்று அங்கே

நினைவு கூருவாயாகில், 24. அங்கேதானே பலிபீடத்தின் முன் உன் காணிக்கையை வைத்துவிட்டுப் போய், முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைச் செலுத்து.

உன்னுடைய சகோதரன் உனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சில பைசாவைக் காரணமாகக் கொண்டு அவனுடைய தொண்டையைக் கிழிக்கப் போகிறாய் என்ற நிலையில், உன்னுடைய மகத்தான கடனை மன்னிக்கும்படி பெரிய ராஜாவிடம் போய்க் கேட்பாயா?

அப்போது இஸ்ரவேலும் யூதாவும் சேர்ந்து ஜெபித்து அழுதுகொண்டிருப்பார்கள்—கர்த்தரைத் தேடுவார்கள்.

How often this has happened in times of revival!

சாத்தானின் வல்லமை உடைந்துவிட்டதால் ஊக்கமளிக்கும் நீங்கள், சச்சரவுகளை உண்டாக்கி, எல்லாப் பொறாமைகளுக்கும், சச்சரவுகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைப்பதில் கவனமாக இருங்கள், இதனால் கர்த்தரை தேடுவதில் உங்களுக்கு உதவி கிடைக்கும்.

ஒரு பாவி திரும்பி வருவதற்கான சரியான வழி முதலில் கர்த்தரை தேடுவதும் பின்னர் சீயோனைத் தேடுவதும்

ஆகும்-அதாவது, சபை அல்லது பரலோகம் , சீயோன் எதுவாக இருக்கும் என்று நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள்..

எரேமியா 50:4, அந்நாட்களிலும், அக்காலத்திலும் இஸ்ரவேல் புத்திரர் வருவார்கள்; அவர்களும் யூதா புத்திரரும் ஏகமாய் அழுது, நடந்துவந்து, தங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரைத் தேடுவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

கிறிஸ்துவைத் தேடுவதற்கும் கிறிஸ்துவின் மக்களைத் தேடுவதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது, அதை எப்போதும் கவனிக்க வேண்டும்.

நீங்கள் முதலில் கிறிஸ்துவைக் கண்டுபிடிக்கும் வரை கிறிஸ்துவின் மக்களை அவர்களுடன் சேர நீங்கள் தேட வேண்டாம்!

நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தால், கிறிஸ்து உங்களுடையவர், நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்! பின்னர் அருகே உள்ள தேவாலயத்துடன் வந்து சேருங்கள், நீங்கள் சரியான நேரத்தில், மேலே உள்ள சபையில் சேர்ந்து வெற்றிபெறுவீர்கள்!

But remember that the first business of a sinner is not to seek Heaven, nor to join a church, but to seek the Lord.

உன்னைப் படைத்த தேவனோடு நீ ஒப்புரவாக வேண்டும்.
உங்களை மீண்டும் உருவாக்கி, கிறிஸ்து இயேசுவில்
உங்களை ஒரு புதிய படைப்பாக மாற்றக்கூடிய தேவனின்
வல்லமையை நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும்.
கர்த்தரை தேட வேண்டும்.

"ஆனால்," ஒருவர் கூறுகிறார், "தேவன் எரிக்கும் அக்கினி
." ஆதலால், உங்களில் உள்ள அழிந்துபோகக்கூடிய
அனைத்தும் அழிந்துபோகவும், அக்கினியின் நடுவிலும்
அழிந்துபோகாமல் வாழும் ஒரு நுகராத ஜீவனை தேவன்
உங்களுக்கு வழங்குவதற்காகவும் அவரிடம் வாருங்கள்.!

தேவனை தவிர பரலோகம் இல்லை
தேவனை தவிர வேறு ஒரு சமாதானம் இல்லை.
தேவனை தவிர பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிப்பு இல்லை.

The Lord still says, "*Seek My face.*"

You must first be joined to the Head, then to the
members!

முதலில் கிறிஸ்துவிடம், பிறகு அவருடைய திருச்சபைக்கு.

"going and weeping."

சிலர் அழுகிறார்கள், ஆனால் போவதில்லை, சிலர் போவதில்லை, ஆனால் அழுவதில்லை.

நாம் இருவரும் சேர்ந்து நடைமுறையில் தேவனிடம் நெருங்கி வரும்போது, செயலற்ற முறையில் பாவத்திற்காக ஆழ்ந்த துக்கத்தை உணரும்போது அது ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட விஷயம். இரண்டு வகையான கண்ணீர் உள்ளது, கர்த்தரை தேடுபவர்கள் இரண்டையும் சிந்துகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

- ஒருவன் பாவத்தின் காரணமாக துக்கத்தின் கண்ணீர்,
- மற்றொன்று மன்னிக்கப்படுவதால் ஆனந்தக் கண்ணீர்.

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒருமுறை வெளிப்பட்டு பின்னர் என்றென்றும் அப்படியே விட வேண்டிய ஒன்று அல்ல. மனந்திரும்புதலும் நம்பிக்கையும் பரலோகம் வரை கைகோர்த்துச் செல்கின்றன!

பரலோகத்தில் நாம் மனந்திரும்புதலின் கண்ணீரை அங்கே சிந்த முடியாது, ஏனென்றால் தேவன் எல்லா முகங்களிலிருந்தும் எல்லா கண்ணீரையும் துடைப்பார். ஆனால் நாம் பரலோகம் அடையும் வரை, எப்போதும் பாவத்தை நினைத்து வருந்துவோம், எப்போதாவது அதில்

மூழ்கிவிட்டோமே என்று புலம்பிக்கொண்டே இருப்போம், அதே சமயம், நம் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதாக எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருப்போம்.!

எரேமியா 50:6, என் ஜனங்கள் காணாமற்போன ஆடுகள், அவர்களுடைய மேய்ப்பர்கள் அவர்களைச் சிதறப்பண்ணி, பர்வதங்களில் அலையவிட்டார்கள்; ஒரு மலையிலிருந்து மறுமலைக்குப் போனார்கள்; தங்கள் தொழுவத்தை மறந்துவிட்டார்கள்.

நிலையான பல அழுத்தங்களால் நம் வாழ்க்கை நுகரப்படுகிறது.

- சமூக அழுத்தம்
- பொருளாதார அழுத்தம்
- உணர்ச்சி அழுத்தம்
- உடல் அழுத்தம்.

இந்த அழுத்தங்கள் ஒரு தீர்வைத் தேட நம்மைத் தூண்டுகின்றன.

மக்கள் மது, போதைப்பொருள், டிவி, நண்பர்கள் போன்றவற்றைப் பார்க்கிறார்கள்.

நாம் அவரை அடைய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்.

- ✓ நமக்கு உதவுவதாக உறுதியளித்துள்ளார்.
- ✓ புயலில் இருந்து நமக்கு அடைக்கலமாக இருப்பார்.

✓ அவர் நமது இளைப்பாறும் இடம்.

அவர்கள் ஓய்வெடுக்கும் இடத்தை மறந்துவிட்டார்கள்.

70 வருடங்களாக அவர்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், எப்படி ஓய்வாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள்.

அவர்கள் காணாமல் போன ஆடுகளாக இருந்தார்கள்!

ஆனால் இப்போது நாம் நல்ல மேய்ப்பனிடம் வந்துவிட்டோம்!

இன்று நாம் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலைக் கொண்டாடும் வேளையில், நம்முடைய பெரிய மற்றும் நல்ல மேய்ப்பன் நமக்கு இருக்கிறார் என்பதை அறிவோம்.

John 10:11, நானே நல்ல மேய்ப்பன்: நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிறான்.

1. சீயோனை நோக்கி உங்கள் முகத்தை அமைக்கவும்.

தேவன் நம்மை படைத்தார்.

நம் படைப்பாளருக்கு நாம் கடன்பட்டிருக்கிறோம். நாம் வாழும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் நாசியில் உள்ள மூச்சு அவரது பரிசு!

ஆனால் தேவன் இல்லை என்று வாழ்பவர்கள் எத்தனை பேர். இது ஒரு பயங்கரமான விஷயம், ஏனென்றால் கடவுள் இதையெல்லாம் அவர்களின் கைகளில் கேட்பார்.

Isaiah 1:2-3, வானங்களே, கேளுங்கள்; பூமியே, செவிகொடு; கர்த்தர் பேசுகிறார்; நான் பிள்ளைகளை வளர்த்து ஆதரித்தேன்; அவர்களோ எனக்கு விரோதமாய்க் கலகம் பண்ணினார்கள். 3. மாடு தன் எஜமானையும், கழுதை தன் ஆண்டவனின் முன்னணையையும் அறியும்; இஸ்ரவேலோ அறிவில்லாமலும், என் ஜனம் உணர்வில்லாமலும் இருக்கிறது என்கிறார்.

அழிவைப் பற்றி பேசிய பிறகு, அவருடன் எப்படி சரியாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் அறிவுறுத்துகிறார்.

Isaiah 1:18-19, வழக்காடுவோம் வாருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; உங்கள் பாவங்கள் சிவேரென்றிருந்தாலும் உறைந்த மழையைப்போல் வெண்மையாகும்; அவைகள் இரத்தாம்பரச் சிவப்பாயிருந்தாலும் பஞ்சைப்போலாகும். 19. நீங்கள் மனம்பொருந்திச் செவிகொடுத்தால், தேசத்தின் நன்மையைப் புசிப்பீர்கள்.

இரட்சிப்பின் மகிழ்ச்சியைப் போன்ற மகிழ்ச்சி
கிறிஸ்துவில் வேறு இல்லை!

கிறிஸ்துவின் கைகளில் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, அவரில்
சமாதானம் இளைப்பாறும் மனிதனின் பேரின்பத்திற்கு
இணையான பேரின்பம் வேறு இல்லை.!

2. சீயோனுக்கு செல்லும் வழியைக் கேளுங்கள்.

"Tell us the way to Heaven,"

Yet, when we have told them, that they should set off
walking the other way!

2 Corinthians 2:14-16, கிறிஸ்துவுக்குள் எப்பொழுதும்
எங்களை வெற்றிசிறக்கப்பண்ணி, எல்லா
இடங்களிலேயும் எங்களைக்கொண்டு அவரை
அறிகிற அறிவின் வாசனையை வெளிப்படுத்துகிற
தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். 15. இரட்சிக்கப்
படுகிறவர்களுக்குள்ளேயும், கெட்டுப்போகிறவர்களுக்
குள்ளேயும், நாங்கள் தேவனுக்குக் கிறிஸ்துவின்
நற்கந்த மாயிருக்கிறோம். 16.

கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளே

மரணத்திற்கேதுவான மரணவாசனையாகவும்,

இரட்சிக்கப் படுகிறவர்களுக்குள்ளே

ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவவாசனை யாகவும்

இருக்கிறோம். இவைகளை நடப்பிக்கிறதற்கு எவன் தகுதியானவன்?

John 14:6, அதற்கு இயேசு: நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.

3. சோதனையின் போது கூட தேவனின் மகிமையில் கவனம் செலுத்துங்கள்.

பாபிலோனிலிருந்து திரும்பிய இஸ்ரவேலர்கள், அந்த தேசம் பாழடைந்திருப்பதைக் கண்டார்கள்.

- ஆலயம் இல்லை,
- சுவர்கள் இல்லை,
- வாழ்வதற்கு வளம் இல்லை.

Yet they focused on God's glory.

1 Peter 1:4-9, அவர், இயேசுகிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுந்ததினாலே, அழியாததும் மாசற்றதும் வாடாததுமாகிய சூதந்தரத்திற்கேதுவாக, ஜீவனுள்ள நம்பிக்கை உண்டாகும்படி, தமது மிகுந்த இரக்கத்தின்படியே நம்மை மறுபடியும் ஜெனிப்பித்தார்.

5. கடைசிக்காலத்திலே வெளிப்பட ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிற இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாக விசுவாசத்தைக் கொண்டு தேவனுடைய பலத்தினாலே காக்கப்பட்டிருக்கிற உங்களுக்கு அந்தச் சுதந்தரம் பரலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6. இதிலே நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள்; என்றாலும், துன்பப்படவேண்டியது அவசியமானதால், இப்பொழுது கொஞ்சக்காலம் பலவிதமான சோதனைகளினாலே துக்கப்படுகிறீர்கள். 7. அழிந்துபோகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும்; அதைப்பார்க்கிலும் அதிக விலையேறப்பெற்றதாயிருக்கிற உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு, இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும்போது உங்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் கனமும் மகிமையுமுண்டாகக் காணப்படும். 8. அவரை நீங்கள் காணாமலிருந்தும் அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறீர்கள்; இப்பொழுது அவரைத் தரிசியாமலிருந்தும் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்து, சொல்லிமுடியாததும் மகிமையால் நிறைந்ததுமாயிருக்கிற சந்தோஷமுள்ளவர்களாய்க் களிகூர்ந்து, 9. உங்கள் விசுவாசத்தின் பலனாகிய ஆத்துமரட்சிப்பை அடைகிறீர்கள்.

சோதனைகள் நம்மைச் செம்மைப்படுத்தவும் (தங்கம் போல), மேலும் கிறிஸ்துவின் சாயலில் நம்மை உருவாக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நாம் சோதனைகளில் இருக்கும்போது, "ஏன்?" என்று கேட்பதற்குப் பதிலாக, நாம் பதிலளிக்க வேண்டும்

தேவன் நம் வாழ்க்கையை நன்கு அறிவார், திட்டமிடுகிறார், வழிநடத்துகிறார் என்ற நம்பிக்கை.

துக்கம், கோபம் துக்கம் மற்றும் வலியை எதிர்கொள்ளும் போது விடாமுயற்சி - நாம் நம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த முடியும், ஆனால் நாம் கசப்பு மற்றும் விரக்திக்கு இடமளிக்க மாட்டோம், மாறாக கர்த்தரை போற்றுகிறோம்.

தேரீயமாக இருங்கள், ஏனென்றால் அவர் எப்பொழுதும் நம்முடன் இருப்பார் என்று வாக்குறுதியளித்தபடி இயேசுவுடன் நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

"ஏன்" என்பதை விட ஒரு சிறந்த கேள்வி, "இந்த அனுபவத்திலிருந்து நான் என்ன கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், ஆண்டவரே?".